Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (šiesta komora)

zo 16. apríla 2015 *

„Colná únia — Dodatočné vyberanie dovozného cla — Dovoz glyfosátu s pôvodom na Taiwane — Žiadosť o odpustenie dovozného cla, ktorú podal colný zástupca — Článok 239 nariadenia (EHS) č. 2913/92 — Ustanovenie o spravodlivom zaobchádzaní — Existencia osobitnej situácie — Vyhlásenia s návrhom na prepustenie tovaru do voľného obehu — Chybné osvedčenia o pôvode — Pojem hrubá nedbanlivosť — Rozhodnutie Komisie, ktorým sa odpustenie cla vyhlasuje za nedôvodné“

Vo veci T-576/11,

Schenker Customs Agency BV, so sídlom v Rotterdame (Holandsko), v zastúpení: J. Biermasz a A. Jansen, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: pôvodne L. Keppenne a F. Wilman, neskôr A. Caeiros a B.-R. Killmann, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci Y. Van Gerven, advokát,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie K(2011) 5208 v konečnom znení z 27. júla 2011, ktorým sa v osobitnom prípade konštatuje, že nie je dôvodné odpustiť dovozné clo (vec REM 01/2010),

VŠEOBECNÝ SÚD (šiesta komora),

v zložení: predseda komory S. Frimodt Nielsen, sudcovia F. Dehousse a A. M. Collins (spravodajca),

tajomník: J. Plingers, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 19. novembra 2014,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: holandčina.

Rozsudok

Skutkové okolnosti

Antidumpingový režim uplatnený na dovozy glyfosátu

1 Glyfosát je látka, ktorá je základom herbicídu používaného na účely poľnohospodárskeho odstraňovania buriny, ako aj na účely údržby mestských a priemyselných oblastí.

2 Nariadením Komisie (ES) č. 1731/97 zo 4. septembra 1997 bolo v Európskej únii zavedené dočasné antidumpingové clo na dovozy glyfosátu s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. ES L 243, s. 7).

3 Nariadením Rady (ES) č. 368/98 zo 16. februára 1998, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovozy glyfosátu s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a s konečnou platnosťou vyberá dočasné clo [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 47, s. 1), bolo na tieto dovozy uložené konečné 24 % antidumpingové clo.

4 Listom zo 14. decembra 1999 Komisia Európskych spoločenstiev v rámci „vzájomnej pomoci“ informovala členské štáty o svojom podozrení v súvislosti s možnými nezrovnalosťami týkajúcimi sa dovozov glyfosátu do Únie. List obsahoval informácie, ktoré poskytli belgické colné orgány v súvislosti s dovozmi glyfosátu v rokoch 1998 a 1999, v prípade ktorých bolo deklarované, že pochádza z Taiwanu, pričom sa ukázalo, že v skutočnosti pochádza z Číny. List obsahoval tiež informácie, ktoré poskytli francúzske colné orgány v súvislosti s dovozmi glyfosátu, v prípade ktorých boli deklarované nesprávne colné kódy.

5 V tomto liste Komisia tiež uviedla, že na základe informácií týkajúcich sa svetovej produkcie glyfosátu, ako aj na základe analýzy dovozných tokov tohto výrobku má podozrenie, že glyfosát vyrobený v Číne bol prepravený do tretích krajín, ktoré vzhľadom na to, že neboli známe ako krajiny výroby glyfosátu, boli uvedené ako krajiny vývozu glyfosátu do Únie za ceny zodpovedajúce cenám glyfosátu vyrobeného v Číne. Tieto informácie boli základom podozrení Európskeho úradu pre boj proti podvodom (OLAF) v súvislosti s možnými prekládkami alebo nedostatočnými spracovaniami, ku ktorým mohlo dochádzať v Taiwane, Thajsku, Singapure a Malajzii.

6 List zahrnoval zoznam spoločností podieľajúcich sa na nezrovnalostiach, ktoré oznámili Belgické kráľovstvo a Francúzska republika, ako aj zoznam uvádzajúci viaceré spoločnosti so sídlom v Únii, pokiaľ ide o podozrenia, ktoré vyjadrila Komisia v súvislosti s dovozmi glyfosátu do Únie, vrátane spoločnosti dovážajúcej glyfosát, o ktorú ide v prejednávanej veci.

7 Napokon Komisia vo svojom liste požiadala členské štáty, aby boli obozretné vo vzťahu k dovozom glyfosátu a vykonali kontroly s cieľom odhaliť prípadné sfalšované osvedčenia o pôvode. Rovnako ich požiadala, aby jej poskytli kópie obchodných a prepravných dokumentov, ako aj osvedčenia o pôvode týkajúce sa dovozov glyfosátu, ktorý bol v rokoch 1998 a 1999 deklarovaný ako pochádzajúci z Malajzie, Singapuru, Thajska a Taiwanu.

8 Komisia, ktorej European Glyphosate Association predložila 26. marca 2001 žiadosť, prijala 8. mája 2001 nariadenie (ES) č. 909/2001, ktoré zavádza prešetrenie týkajúce sa uvedených obchádzaní antidumpingových opatrení uplatnených nariadením č. 368/98 na dovoz glyfosfátov, ktoré sa vyrábajú v Čínskej ľudovej republike z dovozových glyfosfátov z Malajzie a Taiwanu, čím podliehajú registračnej povinnosti (Ú. v. ES L 127, s. 35; Mim. vyd. 11/037, s. 249).

9 Po skončení vyšetrovania Komisiou prijala Rada Európskej únie nariadenie (ES) č. 163/2002 z 28. januára 2002, ktorým sa rozširuje konečné antidumpingové clo uložené nariadením č. 368/98 na dovoz glyfosátu s pôvodom v Čínskej ľudovej republike na dovoz glyfosátu odoslaného z Malajzie alebo Taiwanu bez ohľadu na to, či má alebo nemá deklarovaný pôvod v Malajzii alebo Taiwane, a ktorým sa ukončuje vyšetrovanie týkajúce sa malajzijského vyvážajúceho výrobcu a taiwanského vyvážajúceho výrobcu [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 30, s. 1).

Vyhlásenia spoločnosti Schenker Customs Agency s návrhom na prepustenie glyfosátu do voľného obehu

10 V období od 19. februára 1999 do 19. júla 2001 žalobkyňa, Schenker Customs Agency BV, ako colný zástupca predložila holandským colným orgánom 52 vyhlásení s návrhom na prepustenie glyfosátu, ktorý bol dovezený do Únie, do voľného obehu.

11 Na základe nepriameho zastúpenia žalobkyňa vyhotovila tieto vyhlásenia vo svojom vlastnom mene na pokyn spoločnosti Biermann-Schenker L[da], ktorej komitentom bola spoločnosť dovážajúca predmetný glyfosát so sídlom v Portugalsku (ďalej len „dovozca“).

12 Vo všetkých týchto vyhláseniach bolo uvedené, že glyfosát pochádzal z Taiwanu. Tieto vyhlásenia boli vyhotovené najmä na základe osvedčení o pôvode vydaných taiwanskými obchodnými komorami, ktoré osvedčili taiwanský pôvod tovaru, pričom dovozca odovzdal tieto osvedčenia žalobkyni.

Kontroly vykonané portugalskými colnými orgánmi

13 Portugalské colné orgány po tom, čo Komisia prijala oznámenie zo 14. decembra 1999 v rámci vzájomnej pomoci, a po tom, čo získali informácie zo strany holandských colných orgánov, vykonali kontroly a požiadali dovozcu a spoločnosť Biermann-Schenker, ktorá konala ako zástupca dovozcu v Portugalsku, o informácie a dokumenty.

14 V nadväznosti na tieto kontroly portugalské colné orgány dospeli k záveru jednak, že osvedčenia o taiwanskom pôvode podporujúce vyhlásenia s návrhom na prepustenie tovaru do voľného obehu, ktoré predložila žalobkyňa, neboli vierohodné, a jednak, že existovali dokumenty uvádzajúce, že dovozca vedel o čínskom pôvode dovezeného glyfosátu. Tieto závery boli prevzaté do správy z 18. októbra 2002, ktorú vyhotovili portugalské colné orgány. Táto správa bola zaslaná OLAF-u, ktorý ju následne 8. novembra 2002 zaslal holandským colným orgánom.

Misia OLAF-u

15 Najmä na žiadosť holandských orgánov bola zriadená misia. Bola zložená zo zástupcov OLAF-u a niektorých ďalších členských štátov.

16 Misia OLAF-u navštívila Taiwan v období od 18. marca do 1. apríla 2003 s cieľom vyšetriť vývozy glyfosátu, ktorý bol deklarovaný ako pochádzajúci z Taiwanu a v prípade ktorého existovalo podozrenie, že pochádza z Číny, do Únie. V správe tejto misie z 2. júna 2003 sa konštatuje, že glyfosát, ktorý do Únie doviezol dovozca, v ktorého vyhláseniach s návrhom na prepustenie tovaru do voľného obehu predložených žalobkyňou bol uvedený Taiwan ako miesto pôvodu, pochádzal v skutočnosti z Číny.

17 V správe sa uvádza, že glyfosát bol prepravený z Číny cez Hongkong do taiwanského prístavu Kaohsiung, z ktorého bol tovar následne presmerovaný do Únie prostredníctvom nového konosamentu („bill of landing“) a osvedčení o pôvode získaných od Taiwanskej obchodnej komory a Obchodnej komory na Taiwane – Obchodná komora v Taipei na základe nepravdivých vyhlásení o pôvode tovaru.

Konanie vedené holandskými colnými orgánmi

18 V dňoch 30. júla, 3. augusta, 30. novembra a 14. decembra 2001 vykonali holandské colné orgány kontroly v priestoroch žalobkyne. Počas týchto kontrol zistili, že v prípade väčšiny posudzovaných dovozov glyfosátu bol tovar naložený v Číne a zaslaný loďou cez Taiwan do Rotterdamu (Holandsko).

19 Po skončení týchto kontrol holandské colné orgány dospeli k záveru, že predmetný glyfosát v skutočnosti pochádzal z Číny a nie z Taiwanu, v dôsledku čoho podliehal antidumpingovému clu uloženému nariadením č. 368/98. Správu rekapitulujúcu tieto závery vydali holandské colné orgány 21. februára 2002. V tejto správe sa najmä uvádza, že stretnutie so zástupcami žalobkyne týkajúce sa skončenia kontrol sa konalo 11. februára 2002 a že keď colný inšpektor požiadal týchto zástupcov, aby uviedli svoje pripomienky k výsledkom kontrol a ich možným dôsledkom, ako aj k prípadným zmenám, ktoré by v tejto súvislosti navrhovali, neposkytli nijakú odpoveď, pričom uviedli, že čakajú na výsledky vnútorného vyšetrovania.

20 V dňoch 13. februára, 2. mája a 2. júla 2002 holandské colné orgány doručili žalobkyni sedem platobných výmerov na celkovú sumu 1 696 303,17 eura zodpovedajúcu antidumpingovému clu týkajúcemu sa dovozov glyfosátu, v prípade ktorých žalobkyňa v období od 19. februára 1999 do 19. júla 2001 predložila vyhlásenia s návrhom na prepustenie tovaru do voľného obehu.

21 Dňa 9. decembra 2002 žalobkyňa predložila holandským colným orgánom podľa článku 239 nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva (Ú. v. ES L 302, s. 1; Mim. vyd. 02/004, s. 307), žiadosť o odpustenie antidumpingového cla, ktorého zaplatenie sa od nej vyžadovalo. Tieto orgány odmietli priznať toto odpustenie cla 9. septembra 2004, pričom toto odmietnutie potvrdili 6. septembra 2005.

22 Žalobkyňa podala proti týmto rozhodnutiam žalobu na Rechtbank te Haarlem (Okresný súd v Harleme, Holandsko), ktorý tieto rozhodnutia potvrdil rozsudkami zo 4. decembra 2006.

23 Žalobkyňa podala proti rozsudkom Rechtbank te Haarlem odvolanie na Gerechthof te Amsterdam (Odvolací súd v Amsterdame, Holandsko). Vo svojich rozsudkoch z 18. decembra 2008 Gerechthof te Amsterdam (colná komora), ktorý usúdil, že situácia žalobkyne bola porovnateľná so situáciou, ktorá viedla k vydaniu rozsudku z 25. júla 2008, C.A.S./Komisia (C-204/07 P, Zb., EU:C:2008:446), a že hoci žalobkyňa opomenula niektoré skutočnosti, nemožno jej vytýkať podvodné konania ani hrubú nedbanlivosť, dospel k záveru, že je potrebné predložiť žiadosť o odpustenie Komisii podľa článku 905 nariadenia Komisie (EHS) č. 2454/93 z 2. júla 1993, ktorým sa vykonáva Colný kódex (Ú. v. ES L 253, s. 1; Mim. vyd. 02/006, s. 3, ďalej len „vykonávacie nariadenie“). Gerechthof te Amsterdam v dôsledku toho vyhlásil odvolanie za dôvodné, zrušil rozsudky Rechtbank te Haarlem, ako aj sporné rozhodnutia colných orgánov o odmietnutí priznať odpustenie cla a požiadal tieto orgány o predloženie spisu Komisii.

24 Listom z 18. februára 2010 holandské colné orgány predložili Komisii podľa článku 905 vykonávacieho nariadenia spis, pričom ju požiadali o to, aby sa vyslovila k otázke, či by bolo dôvodné pristúpiť podľa článku 239 colného kódexu k odpusteniu dovozného cla, ktoré sa od žalobkyne žiadalo.

25 Podľa článku 906a vykonávacieho nariadenia Komisia informovala žalobkyňu o svojom zámere prijať rozhodnutie v neprospech žalobkyne vo veci jej žiadosti o odpustenie dovozného cla a oznámila jej svoje výhrady. Žalobkyňa k týmto výhradám predložila svoje pripomienky 1. júna 2011.

26 Vo svojich pripomienkach žalobkyňa v podstate tvrdí, že konanie holandských a taiwanských orgánov, ako aj samotnej Komisie ju postavilo do osobitnej situácie v zmysle článku 239 colného kódexu. Okrem toho spochybňuje závery Komisie týkajúce sa existencie hrubej nedbanlivosti, a to najmä z dôvodu faktúr uvádzajúcich dodatočné prepravné náklady a dokumentov obsahujúcich odkazy na nakládku glyfosátu v Čínskej ľudovej republike.

Napadnuté rozhodnutie

27 Komisia po viacerých výmenách korešpondencie, ako aj po poskytnutí doplňujúcich informácií žalobkyňou a holandskými colnými orgánmi a v nadväznosti na preskúmanie skupinou odborníkov, ktoré stanovuje článok 907 vykonávacieho nariadenia, prijala 27. júla 2011 rozhodnutie K(2011) 5208 v konečnom znení, ktorým sa v osobitnom prípade konštatuje, že nie je dôvodné odpustiť dovozné clo (vec REM 01/2010) (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

28 Komisia v napadnutom rozhodnutí preskúmala dve podmienky stanovené článkom 239 colného kódexu v spojení s článkom 905 vykonávacieho nariadenia, a to jednak skutočnosť, že osoba povinná zaplatiť clo sa vo vzťahu k ostatným hospodárskym subjektom vykonávajúcim rovnakú činnosť musí nachádzať v osobitnej situácii, a jednak absenciu podvodného konania alebo hrubej nedbanlivosti osoby povinnej zaplatiť clo, aby mohlo byť priznané odpustenie cla.

29 Pokiaľ ide o prvú podmienku, po prvé Komisia dospela k záveru, že žalobkyňa sa nenachádzala v osobitnej situácii, keďže taiwanské orgány vydali chybné osvedčenia o pôvode, pričom skutkové okolnosti prejednávanej veci patria do oblasti antidumpingového cla Únie, v ktorej nemajú orgány tretích krajín nijakú právomoc. Po druhé Komisia usúdila, že ani jej vlastné konanie nepostavilo žalobkyňu do osobitnej situácie, pretože nemala nijakú povinnosť upozorniť osoby povinné zaplatiť clo na také situácie, o aké ide v prejednávanej veci. Okrem toho uviedla, že v decembri 1999 informovala členské štáty o tom, že mala podozrenie na existenciu podvodu v súvislosti s dovozom glyfosátu a že v roku 2003 OLAF uskutočnil misiu v Taiwane. Po tretie Komisia usúdila, že konanie holandských orgánov, ktoré skutočne nevedeli o nezrovnalostiach týkajúcich sa dovozov glyfosátu skôr, než došlo k dovozom a vyhláseniam s návrhom na prepustenie tovaru do voľného obehu, neuviedlo žalobkyňu do osobitnej situácie.

30 Pokiaľ ide o druhú podmienku, Komisia uviedla, že právna úprava uplatniteľná v prejednávanej veci nebola osobitne zložitá. Okrem toho uviedla, že žalobkyňa bola relatívne skúsená ako colný zástupca, ktorý sa osvedčil a už v minulosti predložil iné vyhlásenia s návrhom na prepustenie tovaru do voľného obehu v prípade glyfosátu, vrátane glyfosátu s pôvodom v Číne. Navyše sa domnievala, že žalobkyňa neprijala všetky opatrenia potrebné na zaručenie správnosti vyhlásení, ktoré predložila, pričom nevyjadrila pochybnosti o skutočnom pôvode glyfosátu vzhľadom na faktúry uvádzajúce, že výrobok opustil Šanghaj (Čína), a na nezrovnalosti spochybňujúce osvedčenia o pôvode vydané taiwanskými obchodnými komorami. Vzhľadom na tieto skutočnosti Komisia dospela k záveru, že žalobkyňa nepreukázala nijakú náležitú starostlivosť, ktorá sa obvykle vyžaduje od colného zástupcu, v dôsledku čoho nebola druhá podmienka, ktorá sa vyžaduje na to, aby bolo priznané odpustenie cla, v prejednávanej veci splnená.

31 Za týchto podmienok Komisia rozhodla, že požadované odpustenie dovozného cla nebolo dôvodné.

Konanie a návrhy účastníkov konania

32 Žalobkyňa návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 10. novembra 2011 podala žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.

33 Keďže zloženie komôr Všeobecného súdu sa zmenilo, sudca spravodajca bol pridelený do šiestej komory, ktorej bola v dôsledku toho predmetná vec pridelená.

34 Na základe správy sudcu spravodajcu Všeobecný súd (šiesta komora) rozhodol o otvorení ústnej časti konania.

35 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im Všeobecný súd položil, boli vypočuté počas pojednávania 19. novembra 2014.

36 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté rozhodnutie,

— rozhodol, že odpustenie požadovaného cla je dôvodné,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

37 Na pojednávaní v odpovedi na ústnu otázku Všeobecného súdu žalobkyňa vzala späť svoj druhý žalobný návrh, čo bolo uvedené v zápisnici z pojednávania.

38 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu,

— zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

Právny stav

39 Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza šesť žalobných dôvodov. Päť žalobných dôvodov sa zakladá na porušení článku 239 colného kódexu Komisiou, keďže Komisia, ktorá nesprávne usúdila, že žalobkyňa nebola v osobitnej situácii a preukázala hrubú nedbanlivosť, nesprávne rozhodla, že odpustenie cla, o ktoré žalobkyňa žiadala, nebolo dôvodné. Šiesty žalobný dôvod sa zakladá na nedostatku odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, keďže toto rozhodnutie nezohľadňuje všetky skutočnosti a okolnosti, na ktoré poukázala žalobkyňa.

Úvodné poznámky týkajúce sa konania o odpustení dovozného cla

40 Je potrebné zdôrazniť výnimočnú povahu mechanizmu stanoveného článkom 239 colného kódexu, tak ako ho spresňuje a rozvíja článok 905 vykonávacieho nariadenia.

41 Podľa článku 239 colného kódexu „dovozné clo… môže byť vrátené alebo odpustené aj v… prípadoch, ak vyplýva [ktoré vyplývajú – *neoficiálny preklad*] z okolností, ktoré nie je možné považovať za podvodné konanie alebo hrubú nedbanlivosť dotknutej osoby“.

42 Toto ustanovenie je rozvinuté článkom 905 vykonávacieho nariadenia, ktorý stanovuje, že orgány členského štátu, ktorým je predložená žiadosť o odpustenie dovozného cla, ju postúpia Komisii, aby bola žiadosť vybavená v súlade so stanoveným postupom, ak je žiadosť „podporená dôkazom, ktorý by mohol vytvárať osobitnú situáciu vyplývajúcu z okolností, za ktorých nie je možné pripísať dotknutej osobe žiaden podvodný úmysel a ani zrejmú nedbanlivosť“.

43 Bolo rozhodnuté, že účelom konania o odpustení alebo vrátení dovozného cla je najmä obmedziť dodatočné zaplatenie cla len na tie prípady, v ktorých bolo zaplatenie cla odôvodnené a v súlade s takými základnými zásadami, medzi ktoré patrí zásada ochrany legitímnej dôvery (pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. novembra 1999, Söhl & Söhlke, C-48/98, Zb., EU:C:1999:548, bod 54, a uznesenie z 1. októbra 2009, Agrar-Invest-Tatschl/Komisia, C-552/08 P, Zb., EU:C:2009:605, bod 52).

44 Okrem toho z ustálenej judikatúry vyplýva, že tento mechanizmus vrátenia alebo odpustenia cla predstavuje všeobecné ustanovenie o spravodlivom zaobchádzaní, ktoré sa vzťahuje predovšetkým na výnimočné prípady (pozri rozsudok z 30. novembra 2006, Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods/Komisia, T-382/04, EU:T:2006:369, bod 42 a citovanú judikatúru). Vrátenie alebo odpustenie

dovozného cla, ktoré môže byť priznané iba za určitých podmienok a v špecificky stanovených prípadoch, tak predstavuje výnimku z bežného režimu dovozov a vývozov, v dôsledku čoho treba ustanovenia stanovujúce takéto vrátenie alebo odpustenie vykladať reštriktívne (rozsudok zo 17. februára 2011, Berel a i., C-78/10, Zb., EU:C:2011:93, bod 46; pozri rozsudok Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods/Komisia, už citovaný, EU:T:2006:369, bod 45 a citovanú judikatúru).

45 Pokiaľ ide o podmienku týkajúcu sa existencie osobitnej situácie v zmysle článku 239 colného kódexu, tá je preukázaná, ak z okolností daného prípadu vyplýva, že osoba povinná zaplatiť clo sa v porovnaní s inými hospodárskymi subjektmi vykonávajúcimi rovnakú činnosť nachádza vo výnimočnej situácii a pri absencii týchto okolností by neutrpela ujmu spojenú s dodatočným zohľadnením dovozného cla (pozri v tomto zmysle rozsudky z 25. februára 1999, Trans-Ex-Import, C-86/97, Zb., EU:C:1999:95, bod 22, a z 19. februára 1998, Eyckeler & Malt/Komisia, T-42/96, Zb., EU:T:1998:40, bod 132).

46 Okrem toho s cieľom určiť, či okolnosti daného prípadu predstavujú osobitnú situáciu, ktorá nezahŕňa ani hrubú nedbanlivosť ani podvodné konanie zo strany dotknutej osoby, musí Komisia posúdiť súbor relevantných skutkových údajov [pokiaľ ide o výklad článku 13 nariadenia Rady (EHS) č. 1430/79 z 2. júla 1979 o vrátení alebo odpustení dovozného alebo vývozného cla [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 175, s. 1), pozri analogicky rozsudok z 11. júla 2002, Hyper/Komisia, T-205/99, Zb., EU:T:2002:189, bod 93].

47 Práve vo svetle predchádzajúcich úvah treba posúdiť žalobné dôvody a tvrdenia účastníkov konania v prejednávanej veci.

O prvých piatich žalobných dôvodoch založených na porušení článku 239 colného kódexu

O existencii osobitnej situácie

48 Svojím prvým žalobným dôvodom žalobkyňa v podstate tvrdí, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď usúdila, že žalobkyňa nebola v osobitnej situácii v zmysle článku 239 colného kódexu jednak z dôvodu, že holandské orgány vydali platobné výmery bez toho, aby ju predtým vypočuli, a oneskorene pristúpili k vymáhaniu dovozného cla od dovozcu, a jednak pre jej postavenie colného zástupcu so sídlom v Holandsku, ktoré v tom období zahrnovalo *de facto* povinnosť konať ako nepriamy zástupca dotknutého zákazníka.

49 V tejto súvislosti treba uviesť, že jediným cieľom ustanovení o spravodlivom zaobchádzaní, ako sú stanovené v článku 239 colného kódexu a článku 905 vykonávacieho nariadenia, je umožniť, ak nastali určité osobitné okolnosti a pri absencii hrubej nedbanlivosti alebo podvodného konania, oslobodenie hospodárskych subjektov od povinnosti zaplatiť clo, ktoré dlhujú, a nie poskytnúť možnosť spochybniť samotnú zásadu vymáhateľnosti colného dlhu alebo s tým súvisiace konanie. Uplatnenie hmotného colného práva Únie patrí do výlučnej právomoci vnútroštátnych colných orgánov [rozsudok zo 6. júla 1993, CT Control (Rotterdam) a JCT Benelux/Komisia, C-121/91 a C-122/91, Zb., EU:C:1993:285, bod 45]. Rozhodnutia prijaté týmito orgánmi na základe tohto práva možno napadnúť na vnútroštátnych súdoch podľa článku 243 colného kódexu, pričom tieto súdy sa môžu obrátiť na Súdny dvor podľa článku 267 ZFEÚ (rozsudky zo 16. júla 1998, Kia Motors a Broekman Motorships/Komisia, T-195/97, Zb., EU:T:1998:181, bod 36, a z 13. septembra 2005, Ricosmos/Komisia, T-53/02, Zb., EU:T:2005:311, bod 165).

50 Osoba povinná zaplatiť clo, ktorá navrhuje zrušiť rozhodnutie prijaté Komisiou po skončení konania podľa článku 905 vykonávacieho nariadenia, sa môže užitočne odvolávať iba na žalobné dôvody a tvrdenia smerujúce k preukázaniu existencie osobitnej situácie alebo absencie hrubej nedbanlivosti alebo podvodného konania z jej strany. Osoba povinná zaplatiť clo nemôže vo vzťahu k tomuto rozhodnutiu uvádzať žalobné dôvody alebo tvrdenia smerujúce k preukázaniu protiprávnosti

rozhodnutí príslušných vnútroštátnych orgánov, ktoré jej uložili povinnosť zaplatiť sporné clo (pozri v tomto zmysle uznesenie z 28. februára 2012, Schneider España de Informática/Komisia, T-153/10, Zb., EU:T:2012:94, bod 30 a citovanú judikatúru).

51 V prejednávanom prípade tvrdenie žalobkyne založené na tom, že holandské orgány jej zaslali platobné výmery bez toho, aby mohla predtým užitočne uviesť svoje pripomienky, smeruje v podstate k spochybneniu zákonnosti konania vedeného týmito orgánmi, a teda aj platobných výmerov, ktoré boli výsledkom tohto konania. Samotná skutočnosť, že žalobkyňa pred Komisiou poukázala na toto tvrdenie s cieľom preukázať, že sa nachádzala v osobitnej situácii v zmysle článku 239 colného kódexu, je v tejto súvislosti irelevantná, keďže Komisia nemá v rámci konania stanoveného v článku 905 vykonávacieho nariadenia právomoc preskúmať zákonnosť rozhodnutí vnútroštátnych colných orgánov. Z toho vyplýva, že uvedené tvrdenie nemožno v rámci tejto žaloby uplatniť voči napadnutému rozhodnutiu.

52 Navyše platobné výmery, ktoré zaslali holandské colné orgány žalobkyni, predstavujú iba oznámenie žalobkyni o tom, že tieto orgány dodatočne zohľadnili existujúci colný dlh, ktorý podľa článku 201 ods. 2 colného kódexu vznikol v okamihu prijatia colných vyhlásení predložených žalobkyňou. Okrem toho podľa článku 201 ods. 3 colného kódexu žalobkyni prináležal celý dlh, vrátane dovozného cla, ktoré nebolo vybraté z dôvodu, že boli predložené colné vyhlásenia uvádzajúce Taiwan ako krajinu pôvodu dovezeného glyfosátu, zatiaľ čo skutočnou krajinou pôvodu bola Čína, v dôsledku čoho tento výrobok podliehal antidumpingovému clu.

53 Vzhľadom na to, že dodatočné kontroly umožnili prijať záver, že antidumpingové clo nebolo nesprávne uplatnené, vnútroštátne colné orgány tak mali v zásade povinnosť vykonať dodatočné vymáhanie cla, ktoré nebolo pri dovoze zaplatené (pozri analogicky rozsudok zo 14. mája 1996, Faroe Seafood a i., C-153/94 a C-204/94, Zb., EU:C:1996:198, bod 16).

54 Okrem toho zo správy z 21. februára 2002 vypracovanej holandskými colnými orgánmi po skončení kontrol vykonaných v priestoroch žalobkyne 30. júla, 3. augusta, 30. novembra a 14. decembra 2001 vyplýva, že rozhovor so zástupcami žalobkyne, ktorý sa týkal skončenia vyšetrovania, sa uskutočnil 11. februára 2002. Z tejto správy tiež vyplýva, že inšpektor vyzval zástupcov žalobkyne, aby predložili pripomienky a že títo zástupcovia uviedli, že predtým uskutočnia vnútorné vyšetrovanie. Zo spisu vyplýva, že holandským colným orgánom však nebola následne poskytnutá nijaká odpoveď na otázky inšpektora.

55 Pokiaľ ide o tvrdenia žalobkyne týkajúce sa toho, že holandské colné orgány vydali vo vzťahu k dovozcovi výmery oneskorene, treba konštatovať, že tieto tvrdenia smerujú k spochybneniu rozhodnutí prijatých holandskými colnými orgánmi, ktoré patria do pôsobnosti hmotného colného práva a nespadajú pod konanie stanovené v článku 905 vykonávacieho nariadenia, pre ktoré je príslušná Komisia. Toto tvrdenie preto nemožno prijať na účely spochybnenia napadnutého rozhodnutia v rámci tejto žaloby.

56 Navyše treba pripomenúť, že podľa článku 201 ods. 3 colného kódexu dlžníkom dovozného cla je deklarant, pričom v prípade zastúpenia je dlžníkom taktiež osoba, na ktorej účet sa colné vyhlásenie predkladá. Okrem toho podľa článku 213 colného kódexu, ak je za zaplatenie jedného colného dlhu zodpovedných niekoľko osôb, považujú sa za spoločných a nerozdielnych dlžníkov tohto dlhu. Holandským colným orgánom tak nemožno vytýkať, že pristúpili k vydaniu platobných výmerov, ktoré boli určené žalobkyni ako colnému zástupcovi, teda colnému dlžníkovi. Skutočnosť, že colné orgány následne vydali platobné výmery určené dovozcovi, nemá význam. Pokiaľ ide o skutočnosť, že na dovozcu bol vyhlásený konkurz bez toho, aby boli platobné výmery colných orgánov zaplatené, a bez toho, aby žalobkyňa mohla voči nim namietať, je súčasťou rizika súvisiaceho s výkonom činnosti colného zástupcu. Z toho vyplýva, že vydanie platobných výmerov určených dovozcovi v roku 2003 a okolnosti, na ktoré v tejto súvislosti poukazuje žalobkyňa, nemohli uviesť žalobkyňu do osobitnej situácie v zmysle článku 239 colného kódexu.

57 Čo sa týka tvrdenia žalobkyne, podľa ktorého skutočnosť, že podľa režimu uplatniteľného na colných zástupcov v Holandsku mala žalobkyňa povinnosť konať ako nepriamy zástupca dovozcu, uviedla žalobkyňu do osobitnej situácie, treba konštatovať, že taký režim patrí do holandského colného procesného práva.

58 Treba však pripomenúť, že podľa článku 5 ods. 2 colného kódexu zastúpenie pred colnými orgánmi na účely vykonania úkonov a formalít stanovených kódexom môže byť priame, ak zástupca koná v mene a na účet inej osoby, alebo nepriame, ak zástupca koná vo vlastnom mene, ale na účet inej osoby. Podľa toho istého ustanovenia si členské štáty môžu vyhradiť právo stanoviť, že colné vyhlásenia na ich území musí podať colný zástupca, ktorý na tomto území vykonáva podnikateľskú činnosť. Režim uplatniteľný v Holandsku, ktorý stanovuje tak priame, ako aj nepriame zastúpenie, sa zakladá na jednej z možností, ktoré členským štátom poskytuje samotný colný kódex. Žalobkyňa sa vzhľadom na to, že tento režim, ktorý upravuje osobitné podmienky v prípade, že vyhlásenia podáva colný zástupca so sídlom v Holandsku, je uplatniteľný na každého colného zástupcu so sídlom v Holandsku, nemôže odvolávať na to, že tento režim ju uvádza do osobitnej situácie v zmysle článku 239 colného kódexu.

59 Vzhľadom na uvedené skutočnosti treba prvý žalobný dôvod zamietnuť ako nedôvodný.

60 V rámci druhého žalobného dôvodu žalobkyňa v podstate tvrdí, že konanie taiwanských obchodných komôr, ktoré vydali chybné osvedčenia o pôvode, ju uviedlo do osobitnej situácie.

61 Podľa článku 62 colného kódexu musí deklarant poskytnúť dokumenty a informácie nevyhnutné na účely uplatnenia príslušného colného režimu colnými orgánmi, vrátane prípadu, keď treba uplatniť antidumpingové clo v závislosti od pôvodu tovaru.

62 V tejto súvislosti treba pripomenúť judikatúru, podľa ktorej dôvera v platnosť osvedčení o pôvode, ktoré sa ukážu byť nesprávne, sfalšované alebo neplatné, nepredstavuje sama osebe osobitnú situáciu, ktorá by odôvodňovala odpustenie cla (uznesenie z 1. júla 2010, DSV Road/Komisia, C-358/09 P, EU:C:2010:398, bod 81; pozri analogicky rozsudky z 13. novembra 1984, Van Gend & Loos a Expeditiebedrijf Bosman/Komisia, 98/83 a 230/83, Zb., EU:C:1984:342, bod 13, a z 10. mája 2001, Kaufring a i./Komisia, T-186/97, T-187/97, T-190/97 až T-192/97, T-210/97, T-211/97, T-216/97 až T-218/97, T-279/97, T-280/97, T-293/97 a T-147/99, Zb., EU:T:2001:133, bod 234). Dodatočné kontroly by totiž boli zbavené svojho užitočného účinku, ak by samotné použitie takých osvedčení mohlo byť dôvodom pre priznanie odpustenia cla. Opačné riešenie by mohlo odradiť hospodárske subjekty od úsilia a vystaviť verejné financie riziku, ktoré v zásade prináleží hospodárskym zástupcom (pozri v tomto zmysle rozsudok z 18. januára 1996, SEIM, C-446/93, Zb., EU:C:1996:10, bod 45).

63 Navyše z ustálenej judikatúry vyplýva, že skutočnosť, že colné orgány členského štátu pristúpia k dodatočnému vymáhaniu cla v prípade, že osvedčenia o pôvode sa v nadväznosti na následnú kontrolu vykonanú orgánmi tejto krajiny ukážu byť neplatné, predstavuje bežné obchodné riziko, s ktorým musí rátať každý obozretný hospodársky subjekt, ktorý je informovaný o právnej úprave (pozri analogicky rozsudok Hyper/Komisia, už citovaný v bode 46 vyššie, EU:T:2002:189, bod 114 a citovanú judikatúru).

64 Treba tiež pripomenúť, že pokiaľ ide o antidumpingové clo stanovené nariadením Komisie alebo Rady vo vzťahu k výrobkom pochádzajúcim z tretej krajiny, orgány tejto tretej krajiny v nijakom prípade nepodliehajú povinnosti vykonať takú právnu úpravu a nepriznáva sa im nijaká kontrolná ani dozorná funkcia, tak aby osoba povinná zaplatiť clo mohla tieto orgány považovať za „príslušné“ vzhľadom na aspekty vyplývajúce z takejto právnej úpravy Únie.

65 V prejednávanom prípade colné vyhlásenia vyhotovené žalobkyňou označovali Taiwan ako krajinu pôvodu glyfosátu, ktorý mal byť dovezený. Na podporu týchto vyhlásení v súvislosti s pôvodom glyfosátu sa žalobkyňa odvoláva na osvedčenia o pôvode vydané taiwanskými obchodnými komorami, ktoré jej predložil dovozca. V nadväznosti na dodatočné kontroly zo strany holandských colných

orgánov, sa zdá, že tieto osvedčenia nepreukazovali skutočný pôvod dovezeného glyfosátu. Skutočnosť, že tieto osvedčenia sa ukázali byť neplatné, však nemožno považovať za okolnosť, ktorá uvádza žalobkyňu do osobitnej situácie. Odvolávanie sa na tieto osvedčenia s cieľom preukázať pôvod tovaru deklarovaného pred colnými orgánmi je voľbou deklaranta na účely splnenia jeho povinnosti deklarovať pred colnými orgánmi pôvod dovozov. Táto voľba zahrnuje riziká súvisiace s činnosťou colného zástupcu, ktoré v dôsledku toho zaťažujú tohto zástupcu a nie verejné financie. Ak by sa mali tieto okolnosti považovať za okolnosti, ktoré stavajú osobu povinnú zaplatiť clo do osobitnej situácie odôvodňujúcej odpustenie antidumpingového cla, ako tvrdí žalobkyňa, potom by hospodárske subjekty nemali nijaký záujem na tom, aby sa presvedčili o pravdivosti vyhlásení a dokumentov predložených colným orgánom.

66 Predchádzajúce úvahy nemožno spochybniť rozhodnutiami Komisie, na ktoré poukázala žalobkyňa a v ktorých bol v rámci preferenčného režimu prijatý záver, že odpustenie cla bolo odôvodnené tým, že orgány tretej krajiny, osobitne schválené podľa tohto režimu, počas viacerých rokov vydávali nesprávne osvedčenia o pôvode bez toho, aby boli vykonané dodatočné kontroly, a bez toho, aby na to boli upozornení dovozcovia, ktorí sa nedopustili podvodného konania alebo nedbanlivosti.

67 Ako totiž správne uvádza Komisia v napadnutom rozhodnutí, tieto rozhodnutia boli prijaté v rámci režimov preferenčného colného zaobchádzania a úvahy, ktoré obsahujú v súvislosti s aktmi orgánov tretích krajín, nemožno uplatniť na okolnosti prejednávanej veci, ktoré nepodliehajú takémuto režimu, ale uplatneniu antidumpingového cla.

68 Okrem toho treba konštatovať, že v prejednávanom prípade nebolo preukázané, v akom rozsahu a na akom základe možno obchodné komory, ktoré údajne vydali predmetné osvedčenia o pôvode, považovať za orgány, ktoré sú v tejto súvislosti príslušné.

69 Navyše treba pripomenúť judikatúru, podľa ktorej v rámci nepreferenčného režimu vrátane prípadu, keď sú uplatniteľné antidumpingové clá, nemožno vyvodiť nijaké dôsledky z toho, že orgány tretieho štátu vydali osvedčenia, pokiaľ ide o nepreferenčný pôvod predmetného tovaru (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. decembra 2010, HIT Trading a Berkman Forwarding/Komisia, T-191/09, EU:T:2010:535, bod 43).

70 Vzhľadom na uvedené úvahy musí byť druhý žalobný dôvod uvedený žalobkyňou zamietnutý ako nedôvodný.

71 Svojím tretím žalobným dôvodom žalobkyňa v podstate tvrdí, že Komisia nesprávne usúdila, že jej vlastné konanie, ktoré by mohlo byť z hľadiska vyšetrovaní vedených v prejednávanom prípade označené za nesplnenie jej povinností koordinácie a dohľadu, neuviedlo žalobkyňu do osobitnej situácie v zmysel článku 239 colného kódexu.

72 Treba uviesť, že pri uplatnení antidumpingových ciel stanovených nariadením č. 368/98, ktorého obchádzanie viedlo k platobným výmerom vydaným holandskými colnými orgánmi, sú právomoci Komisie obmedzenejšie než právomoci, o ktoré išlo vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok C.A.S./Komisia, už citovaný v bode 23 vyššie (EU:C:2008:446), na ktorý sa odvoláva žalobkyňa. V tejto veci mala Komisia totiž konkrétne povinnosti stanovené dohodou o pridružení uzavretou s treťou krajinou, ktorá tiež stanovovala výsady v jej prospech na účely jej plnenia. Povinnosť uplatňovať antidumpingové clo na dotknuté dovozy však v zásade prináleží colným orgánom členských štátov. Komisii vo všeobecnosti ako strážcovi Zmlúv a sekundárneho práva Únie a konkrétne v rámci jej ústrednej úlohy dohliadať na uplatňovanie colného práva Únie však prináležia povinnosti koordinácie a dohľadu, najmä v rámci vyšetrovaní možných porušení.

73 V prejednávanom prípade Komisia 14. decembra 1999 najskôr oznámila členským štátom v rámci vzájomnej pomoci informácie, ktorými disponovala, v súvislosti s možnosťou obídenia antidumpingového cla na dovozy glyfosátu s pôvodom v Číne.

74 Následne, ako bolo uvedené v bodoch 13 až 15 vyššie, Komisia najmä prostredníctvom OLAF-u asistovala portugalským a holandským colným orgánom pri ich vyšetrovniach, pričom koordinovala ich snahy a zároveň im poskytla relevantné informácie vyplývajúce z vyšetrovaní. Tieto koordinačné práce viedli k vyšetrovacej misii OLAF-u, ktorá sa uskutočnila na Taiwane.

75 Napokon Komisia prijala nariadenie č. 909/2001, na základe ktorého sa začalo jej vlastné vyšetrovanie obchádzania antidumpingového cla uloženého na glyfosát s pôvodom v Číne. Po skončení tohto vyšetrovania prijala Rada nariadenie č. 163/2002, ktorým bolo antidumpingové clo uplatniteľné na glyfosát s pôvodom v Číne rozšírené na glyfosát pochádzajúci z Taiwanu a Malajzie.

76 Na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, zo skutkových okolností prejednávanej veci tak vyplýva, že postupy boli Komisiou alebo s jej podporou vykonané podľa toho, ako po skončení jednotlivých etáp vyšetrovaní vedených vnútroštátnymi orgánmi alebo OLAF-om vychádzali najavo informácie týkajúce sa možného obchádzania cla.

77 Okrem toho treba zdôrazniť, že medzi povinnosťami uloženými Komisii sa nenachádza povinnosť informovať dovozcov alebo colných zástupcov o skutočnostiach, ktorými disponuje, ani ich upovedomiť v prípade, že má pochybnosti týkajúce sa činností, ktoré uskutočňujú, tak ako to uznala judikatúra (pozri v tomto zmysle rozsudok Hyper/Komisia, už citovaný v bode 46 vyššie, EU:T:2002:189, bod 126). V dôsledku toho si Komisia splnila svoje povinnosti dohľadu a koordinácie v rámci vykonávania nariadenia, ktorým sa ukladá antidumpingové clo uplatniteľné v prejednávanom prípade.

78 Navyše je nesporné, že Komisia podnietila vyšetrovania vedené vnútroštátnymi orgánmi v rámci vzájomnej pomoci tým, že prostredníctvom oznámenia členským štátom zo 14. decembra 1999 poskytla informácie, ktoré získala, v súvislosti s jednotlivými nezrovnalosťami, ktoré boli oznámené dvomi členskými štátmi, ako aj podozreniami, ktoré v tom čase mala na základe všeobecných informácií, ktorými disponovala.

79 Skutočnosť, že 52 colných vyhlásení žalobkyne bolo predložených skôr, než boli skončené jednotlivé vnútroštátne vyšetrovania a vyšetrovania vedené OLAF-om, nemožno uplatniť ako skutočnosť, ktorá vrhá zlé svetlo na konanie Komisie v prejednávanom prípade.

80 Komisia tak v napadnutom rozhodnutí správne usúdila, že jej konanie neuviedlo žalobkyňu do osobitnej situácie v zmysle článku 239 colného kódexu.

81 Tretí žalobný dôvod uvedený žalobkyňou musí byť preto zamietnutý ako nedôvodný.

82 Svojím štvrtým žalobným dôvodom žalobkyňa tvrdí, že Komisia nesprávne usúdila, že žalobkyňa nebola uvedená do osobitnej situácie z dôvodu, že holandské colné orgány reagovali oneskorene a nespolupracovali primeraným spôsobom na vyšetrovaniach týkajúcich sa dovozov glyfosátu.

83 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že z ustálenej judikatúry vyplýva, že pokiaľ colným orgánom nie sú skutočne známe nezrovnalosti týkajúce sa dovozov a úmyselne nenechajú, aby sa v týchto nezrovnalostiach pokračovalo s cieľom ich účinnejšieho odhalenia, skutočnosť, že tieto orgány akceptujú vyhlásenia týkajúce sa týchto dovozov, nemôže uviesť osobu povinnú zaplatiť clo do osobitnej situácie v zmysle článku 239 colného kódexu (pozri v tomto zmysle rozsudok HIT Trading a Berkman Forwarding/Komisia, už citovaný v bode 69 vyššie, EU:T:2010:535, body 101 a 102).

84 V prejednávanom prípade, po prvé z listu Komisie zo 14. decembra 1999 vyplýva, že Komisia mala k dispozícii niekoľko všeobecných informácií a príkladov, ktoré poskytli belgické a francúzske orgány a ktoré Komisia postúpila členským štátom, a to konkrétne preto, aby tieto orgány mohli viesť vyšetrovania a odhaliť prípadné transakcie spočívajúce v obchádzaní cla.

85 Treba konštatovať, že Komisia vo svojom liste vyzvala vnútroštátne orgány, aby boli obozretné a zhromažďovali dodatočné informácie. Hoci bol zahrnutý aj zoznam spoločností dovážajúcich glyfosát, obsah tohto listu neodhaľoval dostatočne konkrétne údaje týkajúce sa určitých spoločností, ktoré by odôvodňovali to, že vnútroštátne orgány prijmú konkrétne a okamžité opatrenia smerujúce voči týmto spoločnostiam alebo transakciám, ktoré uskutočňujú.

86 Po druhé v prejednávanom prípade nejde o preferenčné režimy alebo operácie v rámci dohôd o pridružení alebo Zmlúv stanovujúcich špecifické systémy dohľadu, ktoré musia uplatňovať príslušné orgány poverené takou funkciou. Nepochybne v rámci dovozov podliehajúcich všeobecnému režimu, na ktoré sa uplatňujú antidumpingové clá, tak Komisia, ako aj vnútroštátne colné orgány majú povinnosť náležitej starostlivosti a dohľadu smerujúcu k tomu, aby bolo uplatnené právo Únie. Takáto povinnosť však neznamená, že v prípade existencie takých informácií, aké sú uvedené v liste zo 14. decembra 1999, musia colné orgány vykonať v prípade spoločností citovaných v tomto liste fyzické a systematické kontroly všetkých zásielok glyfosátu, ktoré sú dopravené na colné úrady Únie. Vzhľadom na všeobecnú povahu informácií, ktoré boli v tomto liste uvedené, colné orgány nemali ani povinnosť upozorniť uvedené spoločnosti.

87 Na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, ktorá sa odvoláva na rozsudok zo 7. septembra 1999, De Haan (C-61/98, Zb., EU:C:1999:393), skutkové okolnosti prejednávanej veci neumožňujú prijať záver, že v nadväznosti na list Komisie zo 14. decembra 1999 disponovali holandské colné orgány informáciami týkajúcimi sa nezrovnalostí, ktoré boli zistené v colných vyhláseniach predložených žalobkyňou, a že napriek tomu úmyselne nechali žalobkyňu, aby pokračovala v predkladaní týchto vyhlásení. Navyše z tej istej judikatúry vyplýva, že colné orgány, ktoré sú informované o možnosti podvodu, nemajú povinnosť oznámiť hospodárskemu subjektu skutočnosť, že by mu mohla byť uložená povinnosť zaplatiť clo z dôvodu tohto podvodu, aj keby tento subjekt konal v dobrej viere (pozri v tomto zmysle rozsudok De Haan, už citovaný, EU:C:1999:393, bod 36).

88 Po tretie zo spisu vyplýva, že holandské colné orgány vykonali prvé kontroly v priestoroch žalobkyne 30. júla 2001, teda niekoľko dní po tom, čo bolo 19. júla predložené posledné zo sporných vyhlásení. Ako však vyplýva zo správy týchto orgánov z 21. februára 2002, tieto orgány mohli až po tom, čo vykonali kontroly v priestoroch žalobkyne, konštatovať nezrovnalosti, ktoré viedli k vydaniu predmetných platobných výmerov.

89 Zo spisu tiež vyplýva, že informácie, ktoré holandské orgány získali počas vyšetrovaní, boli postúpené Komisii, ktorá ich následne poskytla portugalským colným orgánom. Rovnako až na žiadosť holandských colných orgánov bolo začaté vyšetrovanie zo strany OLAF-u, vrátane misie, ktorá sa uskutočnila v Taiwane. Tieto skutočnosti svedčia o aktívnej úlohe holandských colných orgánov prostredníctvom ich vlastných vyšetrovaní v súvislosti s údajnými obchádzaniami predpisov, ako aj spolupráce s ďalšími colnými orgánmi a OLAF-om.

90 Vzhľadom na uvedené skutočnosti treba konštatovať, že Komisia správne usúdila, že konanie holandských colných orgánov neuviedlo žalobkyňu do osobitnej situácie v zmysle článku 239 colného kódexu.

91 V dôsledku toho musí byť štvrtý žalobný dôvod zamietnutý ako nedôvodný.

92 Vzhľadom na uvedené skutočnosti treba prijať záver, že Komisia sa nedopustila nijakého nesprávneho právneho posúdenia, keď v napadnutom rozhodnutí usúdila, že nijaká zo skutočností, na ktoré poukázala žalobkyňu, nemohla žalobkyňu uviesť do osobitnej situácie a že v dôsledku toho nebola v prejednávanom prípade splnená prvá z dvoch kumulatívnych podmienok stanovených v článku 239 colného kódexu.

O existencii podvodných konaní a hrubej nedbanlivosti

93 Piaty žalobný dôvod uvedený žalobkyňou v podstate smeruje k spochybneniu posúdenia, ktoré vykonala Komisia v súvislosti s jej údajnou nedostatočnou starostlivosťou a na základ ktorého Komisia dospela k záveru, že druhá podmienka stanovená v článku 239 colného kódexu nebola v prejednávanom prípade splnená.

94 Z článku 905 ods. 3 vykonávacieho nariadenia vyplýva, že na účely posúdenia podmienok stanovených v článku 239 colného kódexu Komisia musí posúdiť všetky relevantné skutkové okolnosti, vrátane tých, ktoré súvisia so správaním dotknutého hospodárskeho subjektu a najmä s jeho odbornými skúsenosťami, dobrou vierou a náležitou starostlivosťou, ktoré musí tento subjekt preukázať.

95 V tejto súvislosti treba pripomenúť ustálenú judikatúru, podľa ktorej pri posúdení, či došlo k hrubej nedbanlivosti v zmysle článku 239 colného kódexu, treba zohľadniť najmä zložitosť ustanovení, ktorých nedodržanie viedlo k vzniku colného dlhu, ako aj profesionálnu skúsenosť a náležitú starostlivosť hospodárskeho subjektu (pozri rozsudok z 27. septembra 2005, Common Market Fertilizers/Komisia, T-134/03 a T-135/03, Zb., EU:T:2005:339, bod 135 a citovanú judikatúru).

96 Vo svetle týchto zásad treba preskúmať skutkové okolnosti zohľadnené Komisiou v rámci jej posúdenia týkajúceho sa druhej podmienky podľa článku 239 colného kódexu.

97 Vzhľadom na to, že absencia zložitosti noriem uplatniteľných v prejednávanom prípade, na ktorú poukázala Komisia, nebola spochybnená, treba preskúmať dve ďalšie kritériá uplatnené Komisiou v napadnutom rozhodnutí.

98 Pokiaľ ide o kritérium týkajúce sa skúsenosti hospodárskeho subjektu, je potrebné preskúmať, či ide o hospodársky subjekt, ktorého profesionálna činnosť spočíva vo významnej miere v činnostiach dovozu a vývozu, a či tento subjekt pri výkone týchto činností už získal určité skúsenosti (rozsudok Common Market Fertilizers/Komisia, už citovaný v bode 95 vyššie, EU:T:2005:339, bod 140).

99 V prejednávanom prípade treba konštatovať, že – ako uviedla Komisia v bode 54 napadnutého rozhodnutia bez toho, aby voči nej žalobkyňa namietala – žalobkyňa je spoločnosťou pôsobiacou v oblasti colného konania od roku 1971, čo z nej robí skúsený hospodársky subjekt, pokiaľ ide o činnosti vývozu a dovozu do Únie. Z toho vyplýva, že musí poznať zvláštnosti režimu antidumpingového cla, a to tým viac, že špecifický režim uplatniteľný v prejednávanom prípade nie je nijako osobitne zložitý, tak ako to konštatovala Komisia v napadnutom rozhodnutí.

100 Navyše, ako Komisia uviedla v bode 54 napadnutého rozhodnutia bez toho, aby to žalobkyňa spochybnila, žalobkyňa v čase, keď predložila sporné colné vyhlásenia s návrhom na prepustenie tovaru do voľného obehu, už vyhotovila vyhlásenia týkajúce sa dovozu glyfosátu, vrátane glyfosátu s pôvodom v Číne, pre toho istého zákazníka ako v prejednávanom prípade, teda dovozcu. Komisia v napadnutom rozhodnutí tiež uvádza, že v októbri a novembri 1997, teda krátko po tom, čo 6. septembra nadobudlo účinnosť nariadenie č. 1731/97 ukladajúce dočasné antidumpingové clo na dovozy glyfosátu s pôvodom v Číne, žalobkyňa trikrát vyhotovila pre dovozcu colné vyhlásenia týkajúce sa dovozu glyfosátu s pôvodom v Singapure.

101 Komisia preto správne považovala žalobkyňu za skúsený hospodársky subjekt na účely uplatnenia článku 239 colného kódexu.

102 Pokiaľ ide o preskúmanie starostlivosti, ktorú preukázala žalobkyňa, treba najskôr uviesť, že z článku 62 colného kódexu vyplýva, že vyhlásenia uskutočnené pred colnými orgánmi musia obsahovať všetky informácie a doklady nevyhnutné na účely uplatňovania predpisov upravujúcich colný režim, v rámci

ktorého je deklarovaný tovar. Okrem toho podľa článku 199 vykonávacieho nariadenia, ako aj podľa jeho prílohy 37, predložením vyhlásenia colnému úradu, ktoré podpíše colný deklarant, vzniká zodpovednosť za správnosť informácií uvedených vo vyhlásení a pravosť priložených dokumentov.

103 Navyše z takého režimu nepriameho zastúpenia, aký stanovuje článok 5 colného kódexu, vyplýva, že nepriamy zástupca, pokiaľ koná vo svojom vlastnom mene, hoci tak robí na účet inej osoby, je zodpovedný za vyhlásenia, ktoré predloží colným orgánom.

104 V tejto súvislosti z judikatúry vyplýva, že colný zástupca vzhľadom na povahu svojich funkcií nesie zodpovednosť tak za zaplatenie dovozných ciel, ako aj za správnosť dokumentov, ktoré predloží colným orgánom [rozsudky CT Control (Rotterdam) a JCT Benelux/Komisia, už citovaný v bode 49 vyššie, EU:C:1993:285, bod 37, a z 18. januára 2000, Mehibas Dordtselaan/Komisia, T-290/97, Zb., EU:T:2000:8, bod 83].

105 V prejednávanom prípade z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Komisia zohľadnila nasledujúce skutočnosti. V prvom rade Komisia v bodoch 56 a 57 napadnutého rozhodnutia uviedla, že holandské colné orgány počas kontrol v priestoroch žalobkyne zistili, že faktúry týkajúce sa prepravných nákladov, ktoré uvádzajú Šanghaj v Číne ako prístav odchodu, boli priložené k vyhláseniam z 8. mája, 26. júna a 24. augusta 2000. Je však nesporné, že tieto faktúry sa týkajú nákladov, ktoré vznikli pri dovoze glyfosátu, ktorý je predmetom dotknutých colných vyhlásení, a že obsahujú odkazy na prístav odchodu v Šanghaji. V tejto súvislosti nie je podstatné, či ide o náklady na vyplávanie alebo na náklady na prepravu ako takú, keďže z toho nepochybne vyplýva, že glyfosát bol odoslaný z prístavu v Šanghaji.

106 V druhom rade Komisia v bode 58 napadnutého rozhodnutia uviedla, že baliace listy vystavené spoločnosťou so sídlom v Číne boli priložené k trom vyhláseniam z 22. augusta 2000. Je však nesporné, že baliace listy zodpovedajú tým istým zásielkam glyfosátu, ako sú tie, ktoré boli uvedené v týchto vyhláseniach a v prípade ktorých boli prijaté tak konosamenty uvádzajúce Kaohsiung (Taiwan) ako miesto prijatia a prístav nalodenia, ako aj osvedčenia o pôvode vydané obchodnou komorou v Taiwane. Okrem toho treba konštatovať, že tieto samotné tri vyhlásenia uvádzajú Čínu ako krajinu, z ktorej bol tovaru odoslaný, čo žalobkyňa nespochybňuje.

107 V treťom rade Komisia v bode 61 napadnutého rozhodnutia poukázala na existenciu nezrovnalostí v samotných osvedčeniach o pôvode, ktoré boli odhalené počas vnútroštátnych konaní v Holandsku. Zo spisu, ktorý založili holandské colné orgány, ako aj z kópií sporných osvedčení o pôvode predložených žalobkyňou totiž vyplýva, že tieto osvedčenia obsahujú také nezrovnalosti, ako sú napríklad neuvedenie dátumov alebo registračných čísel, identické registračné čísla pre osvedčenia s rôznymi dátumami, prekrývajúce sa registračné čísla v tom istom osvedčení alebo údaj „originál“ vyznačený pečiatkou, ktorá sa nachádza iba na niektorých osvedčeniach.

108 Napokon, ako uviedla Komisia v bode 54 napadnutého rozhodnutia, treba zohľadniť skutočnosť, že žalobkyňa predložila vyhlásenia s návrhom na prepustenie glyfosátu s pôvodom v Číne do voľného obehu na účet dovozcu v čase pred nadobudnutím účinnosti nariadenia č. 1731/97, ktorým sa ukladá dočasné antidumpingové clo na dovoz glyfosátu s pôvodom v tejto krajine, hoci konkrétne krátko po tomto dátume dovozca zmenil krajinu, z ktorej doviezol glyfosát.

109 Komisii tak nemožno vytýkať, že vzhľadom na predchádzajúce skutočnosti usúdila, že taký skúsený colný zástupca, akým je žalobkyňa, mal mať prinajmenšom pochybnosti v súvislosti so skutočným pôvodom dovezeného glyfosátu.

110 Navyše, ak žalobkyňa – ako sama tvrdí – neskúmala faktúry a baliace listy týkajúce sa predmetných vyhlásení predtým, ako ich predložila colným orgánom, alebo k nim nemala prístup, aj keď je podľa článku 199 vykonávacieho nariadenia ako deklarant zodpovedná za správnosť údajov uvedených v týchto vyhláseniach, jej nedostatok náležitej starostlivosti bol o to významnejší. V tejto súvislosti, ako správne tvrdí Komisia, interné postupy žalobkyne s cieľom vyhovieť vyhláseniam a predložiť príslušnú

dokumentáciu, ako aj zvláštnosti spoločenskej štruktúry jej skupiny nemôžu predstavovať dôvody, ktoré by jej umožnili vyhnúť sa povinnostiam vyplývajúcim z funkcií colného zástupcu a docieliť, že dôsledky toho zaťažia rozpočet Únie.

111 Ak by žalobkyňa získala dokumentáciu týkajúcu sa vyhlásení, ktoré už predložila, z ktorej by vyplývalo, že boli deklarované nesprávne údaje, a to najmä pokiaľ ide o pôvod dovezeného tovaru, mohla by tieto vyhlásenia aspoň opraviť alebo prijať opatrenia s cieľom zabrániť opakovaniu nesprávností.

112 Žalobkyňa sa nesmie odvolávať ani na skutočnosť, že vyhlásenia predložila len na základe pokynov svojho klienta a na základe dokumentácie, ktorú jej poskytol, keďže ako colný zástupca má ona jediná zodpovednosť dbať na správnosť a vierohodnosť vyhlásení. Ako totiž vyplýva z judikatúry citovanej v bode 104 vyššie, colný zástupca sa nemôže odvolávať na konanie svojho klienta s cieľom odôvodniť odpustenie dovozných ciel.

113 Tvrdenia žalobkyne smerujúce k stotožneniu podmienky týkajúcej sa absencie hrubej nedbanlivosti alebo podvodných konaní, ktorú stanovuje článok 239 colného kódexu, s pojmom vyššia moc treba odmietnuť vzhľadom na to, čo stanovujú článok 905 vykonávacieho nariadenia a judikatúra citovaná v bode 95 vyššie, v ktorých sú vymedzené relevantné skutočnosti na účely preskúmania tejto podmienky.

114 Navyše žalobkyňa sa nemôže odvolávať na úvahy, ktoré viedli Gerechthof te Amsterdam k zrušeniu rozsudkov Rechtbank te Haarlem. Tieto úvahy totiž viedli k záveru, že práve Komisii prináleží, aby podľa článku 905 vykonávacieho nariadenia prijala stanovisko o dôvodnosti požadovaného odpustenia cla. Gerechthof tak rozhodol, že spis treba postúpiť Komisii. Posúdenie zákonnosti rozhodnutia Komisie však prináleží Všeobecnému súdu.

115 Z toho vyplýva, že Komisia sa pri uplatňovaní svojej voľnej úvahy a vzhľadom na všetky relevantné skutočnosti prejednávanej veci, a to najmä pokiaľ ide o absenciu zložitosti predmetných noriem, skúsenosť žalobkyne a nepriame dôkazy o nedostatku náležitej starostlivosti žalobkyne, nedopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď usúdila, že druhá podmienka stanovená v článku 239 colného kódexu, ktorá sa týka absencie hrubej nedbanlivosti alebo podvodných konaní, nebola v prejednávanom prípade splnená.

116 V dôsledku toho musí byť piaty žalobný dôvod uvedený žalobkyňou zamietnutý ako nedôvodný.

O šiestom žalobnom dôvode založenom na porušení povinnosti odôvodnenia

117 Svojím šiestym žalobným dôvodom žalobkyňa v podstate tvrdí, že napadnuté rozhodnutie je nedostatočne odôvodnené, pokiaľ ide o niektoré skutočnosti, ktoré uviedla najmä v súvislosti s konaním Komisie, holandských a taiwanských orgánov.

118 Z judikatúry vyplýva, že odôvodnenie vyžadované podľa článku 296 ZFEÚ má byť prispôsobené povahe predmetného aktu a má uvádzať jasným a jednoznačným spôsobom úvahy inštitúcie, ktorá akt prijala, aby dotknuté osoby mohli pochopiť dôvody prijatia opatrenia a príslušnému súdu vykonávať svoju právomoc preskúmavania. Nevyžaduje sa, aby odôvodnenie špecifikovalo všetky relevantné skutkové a právne okolnosti, pretože otázka, či odôvodnenie aktu spĺňa požiadavky článku 296 ZFEÚ, má byť posudzovaná nielen vzhľadom na jeho znenie, ale tiež vzhľadom na jeho kontext, ako aj súhrn právnych pravidiel upravujúcich predmetnú oblasť (pozri rozsudok z 30. apríla 2009, Komisia/Taliansko a Wam, C-494/06 P, Zb., EU:C:2009:272, bod 48 a citovanú judikatúru).

119 V prejednávanej veci z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Komisia preskúmala tvrdenia, ktoré žalobkyňa uviedla v pripomienkach, ktoré jej predložila 1. júna 2011 a ktoré sú zhrnuté v bode 26 vyššie.

120 Komisia totiž v napadnutom rozhodnutí vysvetlila dôvody, prečo dospela k záveru, že jej konanie neuviedlo žalobkyňu do osobitnej situácie. Poukazuje tak na neexistenciu povinnosti dohliadať na vydávanie osvedčení taiwanskými obchodnými komorami alebo informovať dovozcov glyfosátu o svojich podozreniach. Takisto poukázala na svoj styk s vnútroštátnymi colnými orgánmi v rámci vyšetrovaní týkajúcich sa dovozov glyfosátu. Komisia sa tiež vyjadrila k pripomienkam Gerechthof te Amsterdam, pokiaľ ide o judikatúru Súdneho dvora.

121 Komisia v napadnutom rozhodnutí uviedla tiež dôvody, pre ktoré dospela k záveru, že ani konanie taiwanských obchodných komôr, ani konanie holandských orgánov neuviedli žalobkyňu do osobitnej situácie v zmysle článku 239 colného kódexu.

122 Okrem toho Komisia v napadnutom rozhodnutí preskúmala skutočnosti, ktoré považovala za relevantné na účely prijatia záveru, že druhá podmienka stanovená v článku 239 colného kódexu nebola splnená, pričom poukázala najmä na skutočnosť, že žalobkyňa nepreukázala nijakú náležitú starostlivosť vyžadovanú od skúseného colného zástupcu.

123 V dôsledku toho napadnuté rozhodnutie jednoznačne obsahuje úvahy, ktoré viedli Komisiu k prijatiu záveru, že žalobkyňa nebola v osobitnej situácii v zmysle článku 239 colného kódexu a že podmienka stanovená v tomto článku, ktorá sa týka absencie hrubej nedbanlivosti a podvodných konaní dotknutej osoby, nebola splnená.

124 Z toho vyplýva, že šiesty žalobný dôvod uvedený žalobkyňou musí byť zamietnutý ako nedôvodný.

125 V dôsledku toho musí byť žaloba zamietnutá v celom rozsahu.

O trovách

126 Podľa článku 87 ods. 2 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania v súlade s návrhmi Komisie.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (šiesta komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. Žaloba sa zamieta.

2. Schenker Customs Agency BV znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania vynaložené Európskou komisiou.

Frimodt Nielsen Dehousse Collins

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 16. apríla 2015.

Podpisy